



Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Törvényszéke
7/22. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2022. január 19.

A T-610/19. sz. ügyben hozott ítélet
Deutsche Telekom kontra Bizottság

A Törvényszék hozzávetőleg 1,8 millió euró kártérítést ítél meg a Deutsche Telekom részére azon kár helyreállítása jogcímén, amely annak következtében érte e vállalkozást, hogy az Európai Bizottság megtagadta vele szemben, hogy késedelmi kamatokat fizessen azon bírság összege után, amelyet a Deutsche Telekom a versenyszabályok megsértésének kontextusában jogalap nélkül fizetett meg

Az Európai Bizottság a 2014. október 15-i határozatával¹ 31 070 000 euró összegű bírságot szabott ki a Deutsche Telekom AG társasággal (a továbbiakban: Deutsche Telekom) szemben, amiért az a széles sávú távközlési szolgáltatások szlovák piacán az EUMSZ 102. cikket és az EGT-Megállapodás 54. cikkét megsértve visszaélt az erőfölényével.

A Deutsche Telekom keresetet indított e határozat megsemmisítése iránt, ugyanakkor 2015. január 16-án megfizette a bírságot. A Törvényszék a 2018. december 13-i ítéletével² részben helyt adott a Deutsche Telekom keresetének, és korlátlan felülvizsgálati jogkörét gyakorolva 12 039 019 euróval csökkentette a bírság összegét. A Bizottság 2019. február 19-én ezt az összeget visszatérítette a Deutsche Telekom részére.

A Bizottság 2019. június 28-i levelében (a továbbiakban: megtámadott határozat) ezzel szemben megtagadta, hogy késedelmi kamatokat fizessen a Deutsche Telekom részére a bírság megfizetésének időpontja és a bírság jogalap nélkülinek ítélt része visszatérítésének időpontja közötti időszakra (a továbbiakban: szóban forgó időszak).

Így a Deutsche Telekom keresetet indított a Törvényszék előtt a megtámadott határozat megsemmisítése iránt, valamint a Bizottság arra kötelezése iránt, hogy fizessen kártérítést azon elmaradt haszonért, amely annak következtében állt elő, hogy a szóban forgó időszak során a Deutsche Telekom meg volt fosztva a bírság jogalap nélkül megfizetett része tőkeösszegével járó előnyök élvezetétől, illetve másodlagosan azon kár megtérítése iránt, amely annak következtében keletkezett, hogy a Bizottság megtagadta az ezen összeg után járó késedelmi kamatok megfizetését.

A Törvényszék kibővített hetedik tanácsa az ítéletében részben helyt ad a Deutsche Telekom megsemmisítés és kártérítés iránti keresetének. Ennek keretében pontosításokkal szolgál a Bizottság azon kötelezettségével kapcsolatban, hogy késedelmi kamatokat fizessen a bírság összegének azon része után, amelyet az uniós bíróság ítélete alapján vissza kell téríteni az érintett vállalkozás részére.

A Törvényszék álláspontja

Először is, a Törvényszék elutasítja a Deutsche Telekom arra irányuló kérelmét, hogy az Unió szerződésen kívüli felelőssége címén térítsék meg neki azt az állítólagos elmaradt hasznát, amely

¹ A 2014. december 16-i C(2014) 10119 final határozattal, valamint a 2015. április 17-i C(2015) 2484 final határozattal helyesbített, az EUMSZ 102. cikk és az EGT-Megállapodás 54. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.39523 – Slovak Telekom ügy) hozott C(2014) 7465 final határozat.

² 2018. december 13-i Deutsche Telekom kontra Bizottság ítélet, [T-827/14](#) (lásd a [196/18.](#) sz. sajtóközleményt is).

annak következtében állt elő, hogy a szóban forgó időszak során meg volt fosztva a bírság jogalap nélkül megfizetett azon részétől, amely a Deutsche Telekom lekötött tőkei éves hozamának vagy a súlyozott átlagos tőkeköltségének felel meg.

E tekintetben a Törvényszék emlékeztet arra, hogy az Unió szerződésen kívüli felelőssége több együttes feltétel fennállásától függ, nevezetesen a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabály kellően súlyos megsértésének fennállásától, a kár tényleges bekövetkezésétől, valamint a jogsértés és az elszenvedett kár közötti okozati összefüggéstől, amit a felperesnek kell bizonyítania.

Márpedig a jelen ügyben a Deutsche Telekom nem terjesztett elő meggyőző bizonyítékokat a hivatkozott kár tényleges és biztos jellegére vonatkozóan. Közelebbről, a Deutsche Telekom nem bizonyította sem azt, hogy a jogalap nélkül megfizetett bírság összegét szükségképpen befektette volna a tevékenységeibe, sem pedig azt, hogy az említett összeg használatától való megfosztás arra vezette őt, hogy egyedi és konkrét projektektől álljon el. Ennek keretében a Deutsche Telekom azt sem bizonyította, hogy nem rendelkezett olyan forrásokkal, amelyek szükségesek lettek volna ahhoz, hogy megragadjon egy befektetési lehetőséget.

Másodszor, a Törvényszék azzal a másodlagosan előterjesztett kártérítési kérelemmel foglalkozik, amelyet a Deutsche Telekom az EUMSZ 266. cikk megsértésére alapít, amely cikk első bekezdése azon intézményekkel szemben, amelyek jogi aktusát az uniós bíróság valamely ítélete megsemmisítette, azt a kötelezettséget írja elő, hogy tegyék meg az ezen ítélet teljesítéséhez szükséges összes intézkedést.

A Törvényszék egyrészt megjegyzi, hogy az EUMSZ 266. cikk első bekezdése azáltal, hogy előírja az intézményekkel szemben, hogy tegyenek meg minden, az uniós bíróság ítéleteinek teljesítéséhez szükséges intézkedést, jogokat biztosít az e bíróság előtt pernyertes magánszemélyek számára. Másrészt, a Törvényszék emlékeztet arra, hogy a késedelmi kamatok az e rendelkezés alapján az intézményeket terhelő helyreállítási kötelezettség elengedhetetlen összetevőjét képezik. Következésképpen a versenyjogi szabályok megsértése miatt valamely vállalkozással szemben kiszabott bírság megsemmisítése és az összegének csökkentése esetén e rendelkezésből **olyan kötelezettség származik a Bizottsággal szemben, hogy késedelmi kamatokkal növelve térítse vissza a jogalap nélkül megfizetett bírság összegét.**

A Törvényszék pontosítja, hogy mivel egyrészt, az alkalmazandó költségvetési szabályozás³ visszatérítési követelést biztosít azon társaság számára, amely ideiglenesen megfizetett egy olyan bírságot, amelyet utóbb megsemmisítettek és csökkentettek, másrészt pedig a bírság uniós bíróság által elrendelt megsemmisítésének és csökkentésének visszaható hatálya van, **a Deutsche Telekom követelése a bírság ideiglenes megfizetésének időpontjában fennállt, a legmagasabb összege tekintetében pedig egyértelmű volt.** A Bizottság tehát az EUMSZ 266. cikk első bekezdése alapján a szóban forgó teljes időszak vonatkozásában köteles volt késedelmi kamatokot fizetni a bírság összegének azon része után, amelyet a Törvényszék jogalap nélkülinek minősített. E kötelezettség célja, hogy átalányösszegben kompenzálja a valamely követelés nyújtotta előnyök élvezetétől való azon megfosztást, amely egy objektív késedelemmel függ össze, és arra ösztönözzé a Bizottságot, hogy különös figyelmet tanúsítson az olyan határozatok elfogadása során, amelyek bírság megfizetését foglalják magukban.

A Törvényszék hozzáteszi, hogy a Bizottság által előadottakkal ellentétben a késedelmi kamattérítési kötelezettség nem ellentétes a versenyjogi ügyekben a bírságok elrettentő szerepével, mivel ezt az elrettentő szerepet az uniós bíróság szükségképpen figyelembe veszi, amikor korlátlan felülvizsgálati jogkörét gyakorolja annak érdekében, hogy visszaható hatállyal csökkentse valamely bírság összegét. Egyébiránt a bírságok elrettentő szerepét össze kell

³ Az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról szóló 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazási szabályairól szóló, 2012. október 29-i 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2012. L 362., 1. o.), valamint az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 298., 1. o.).

egyeztetni az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkében szereplő hatékony bírói jogvédelem elvével, amelynek tiszteletben tartását az EUMSZ 263. cikkben előírt jogszerűségi felülvizsgálat biztosítja, kiegészítve a bírság összegére vonatkozó korlátlan felülvizsgálati jogkörrel.

A Törvényszék a Bizottság által előadott többi érvet is elutasítja.

Egyrészt, **még ha a felperes által megfizetett bírság összege után nem is halmozódtak fel kamatok abban az időszakban, amelynek során az a Bizottság birtokában volt, a Bizottság a Törvényszék 2018. december 13-i ítéletét követően köteles volt késedelmi kamatokkal növelve visszatéríteni a felperes részére a bírság összegének a Törvényszék által jogalap nélkülinek ítélt részét**, anélkül hogy az 1268/2012 felhatalmazáson alapuló rendelet 90. cikke – amely a bírságok beszedéséről szól – ennek akadályát képezné. Ezenkívül a késedelmi kamatfizetési kötelezettség közvetlenül az EUMSZ 266. cikk első bekezdéséből ered, **a Bizottság pedig nem jogosult** egyedi határozatban **megállapítani azokat a feltételeket, amelyek mellett késedelmi kamatokat fog fizetni** abban az esetben, ha megsemmisítik a bírságot kiszabó határozatot, és csökkentik a bírság összegét.

Másrészt, a jelen ügyben fizetendő kamatok késedelmi kamatok, nem pedig kompenzációs kamatok. A Deutsche Telekom főkövetelése ugyanis olyan visszatérítési követelés volt, amely egy ideiglenes jelleggel teljesített bírságfizetéshez kapcsolódott. Ez a követelés az említett fizetés időpontjában fennállt, a legmagasabb összege tekintetében pedig egyértelmű volt, vagy legalábbis előre megállapított objektív körülmények alapján meghatározható volt.

Tekintettel arra, hogy a Bizottság köteles volt késedelmi kamatokkal növelve visszatéríteni a Deutsche Telekom részére a bírság jogalap nélkül megfizetett részét, továbbá hogy **a Bizottság e tekintetben semmilyen mérlegelési mozgástérrel nem rendelkezett**, a Törvényszék megállapítja, hogy **az említett kamatok Deutsche Telekom részére történő megfizetésének megtagadása az EUMSZ 266. cikk első bekezdése súlyos megsértésének minősül, amely megalapozza az Unió szerződésen kívüli felelősségét**. Tekintettel arra, hogy közvetlen kapcsolat áll fenn a megállapított jogsértés és azon kár között, amely abból áll, hogy a felperes késedelmi kamatokkal veszített a bírság összegének azon része után, amelyet jogalap nélkül fizetett meg, a Törvényszék **a Deutsche Telekom részére 1 750 522,38 euró kártérítést ítél meg**, amelyet az 1268/2012 felhatalmazáson alapuló rendelet 83. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett azon kamatláb analógia útján történő alkalmazásával számított ki, amelynek mértéke az Európai Központi Bank által 2015 januárjában a fő refinanszírozási műveleteire alkalmazott kamatláb, vagyis 0,05%, növelve azt 3,5 százalékponttal.

EMLÉKEZTETŐ: A Törvényszék határozata ellen annak közlésétől számított két hónap és tíz napon belül kizárólag jogkérdésekre vonatkozó fellebbezést lehet benyújtani a Bírósághoz.

EMLÉKEZTETŐ: A megsemmisítés iránti kereset az uniós intézmények uniós joggal ellentétes jogi aktusainak megsemmisítésére irányul. Bizonyos feltételek mellett a tagállamok, az európai intézmények és a magánszemélyek indíthatnak megsemmisítés iránti keresetet a Bíróság és a Törvényszék előtt. Ha a kereset megalapozott, az uniós bíróság megsemmisíti a jogi aktust. Az érintett intézménynek a jogi aktus megsemmisítése miatt esetleg kialakult joghézagot orvosolnia kell.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Törvényszéket.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499